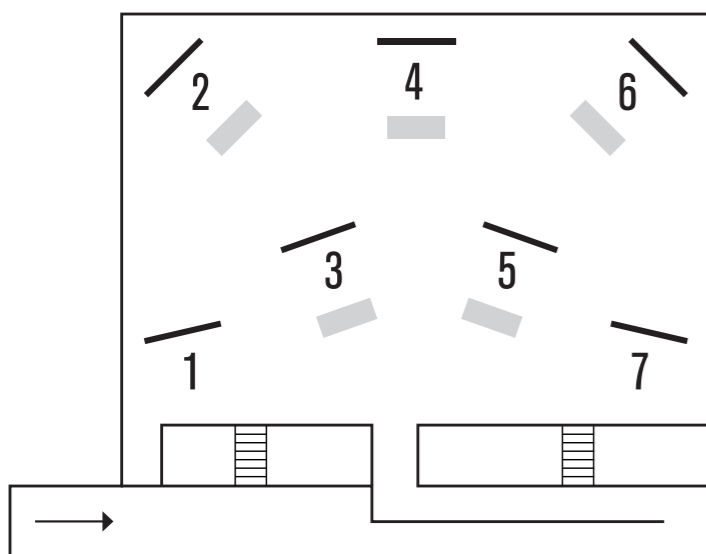

JEREMY SHAW PHASE SHIFTING INDEX

Videote tekstid

1. TSÜKLILINE KULTUUR

22. sajandi alguses tegutsenud Tsükliline Kultuur kasutas masin-DNA-d tavapäratult selleks, et muuta arusaama lineaarset ajapõhisest tegelikkusest, mis oli täiesti vastupidine Kvantifikatsiooni järeltulele, milles ennustati inimkonna selget liikumist väljasuremise poole.

Nagu teisedki tolaeagsed perifeeriasse kuulunud altruistlikud kultuurid, suhestus Tsükliline Kultuur edasi jõudnud nanotehnoloogiaga endale omasel holistlikul moel, kaasates liikumist, rituaale ja sügavat kehalist mõistmist ning püüdes saavutada pidevat transformatsiooni või taassünni seisundit. Tsüklilisuse kontseptsioon tähendas seda, et liikumise pooldajad õppisid uuesti ära embrüonaalse arengu inimestena, kuid toetusid samal ajal ka MDNA-le, et kogeda masinana kahendumist. Tsükliline Kultuur väitis, et evolutsioon on ettenägematu protsess, mille kulgu määrab pideva mimeetilise transformatsiooni evolutsiooniline seisund, mis koodikorduste kaudu talletab inimkonna ajaloomälu.

2. NULL-ÜHED

Null-ühed oli 22. sajandi alguse liikumine, mis sündis otseselt eelmisel sajandil valitsuse kontrolli all läbi viidud „Singulaarsuse“ projekti tagajärjel. Projekti eesmärk oli luua inimese ja masina harmooniline kooslus, samas kui null-ühete sihiks oli inimkonna täielik lõimimine kahendkoodi lõputusse võrgustikku. Selle saavutamiseks täiustasid nad end masin-DNA-d sisaldava nanotehnoloogiaga ohutat 4,7% piirmäära tunduvalt ületanud annustes ja töötasid välja liigutuste süsteemi, mis jäljendas digitaalsete ja mehaaniliste entiteetide liikumist. Ehkki tehnoloogia ei pannud null-ühetes mehaaniliselt liikuma, andis see neile võime töödelda suuremal hulgal sensorset sisendit, mis omakorda võimendas nende liigutusi. Masinlik liikumine aitas nende puhul kaasa olemuselt masinaks muundumisele.

3. VIOLETNE VALGUS

Võib väita, et alkeemiliste rituaalide kaudu saavutas Violetne Valgus oma talitustes paralleelreaalsuse juba selles 21. sajandi lõpuaastatest pärinevas salvestuses. Seitsmeastmeline palveriitus annab tunnistust nende sügavast pühendumisest taas elustunud jumalasõna toimele iseendi presenteerimise karskes aktis.

Violetse Valguse jaoks toimus rituaalne harjutamine väravana puhtasse olemasolusse ja eeldas teravdatud tähelepanu vormilistele nüanssidele. Nad tõlgendasid ketserlikult Kvantifikatsiooni dekreeti, kus seisab, et kõik spirituaalsed kogemused on identsed, ning kogusid kokku laiaulatusliku spirituaalsete, müstiliste ja hedonistlike palvesõnade, nende referentide ja mõjude kogumi, mille põhjal sai luua oma stsenaariume. Teatriruumis said nad keskenduda iga konkreetse elemendi harjumuspärasele käitumisele.

4. JOONDUMISLIIKUMINE

Juba esimestel koidikutundidel võis joondumisliikumise liikmeid leida mungalikult askeetlikes oludes tegelemas meditatiivse matemaatikaga. 22. sajandi alguse perifeersete altruistlike kultuuride ajastu järglased joondujad olid üleilmne liikumine, mis taassütas usu matemaatikapõhisesse usundisse, olles ühtlasi üks peamisi liikumisi, mis viis isetekkeliste paralleelreaalsuste tunnustamiseni.

Inimestesse kohustuslikus korras integreeritud 4,7% masin-DNA energiavoogude suunamisest tulenevat vaba energiat ja perturbatsiooniteooriat kombineerides püüdis joondumisliikumine harmooniliste võngete abil taas joondada gravitatsiooniväljad ja kosmoselained, leevendades nii nende 22. sajandi lõpu katastroofiliste sündmuste tagajärgi, mis olid viinud inimkonna peaaegu hukatusse ja planeedi Maa rusedesse.

5. TAGASINÕUTAJAD

Tagasinõutajad seadsid endale sihiks taastada nominaalne ligipääsulävend oma Ühiku-eelsele eksistentsile kehalise teadlikkuse ja mälu kaudu ehk nõutada endi jaoks tagasi füüsiline maailm, millele nad viitasid kui „tavalisele reaalsusele“.

Tagasinõutajate üleilmne liikumine saavutas lae 21. sajandi keskpaigas, kui ligikaudu 47% inimkonnast kannatas Ühiku-sõltuvuse käes. Selle epideemiaga kaasnes sotsiaalse ühikonna pea täielik lagunemine ja sellele järgnenud katastroofid, mis tulenesid inimeste seas levinud üldisest apaatiast. Selgete virtuaaltrauma märkide puhul spekulati, et sõltuvusest pääsemiseks on vaja aegamööda ja vaevarikalt taassuhestuda tavalise reaalsusega ning ühenduda täielikult lahti digitaalsest-virtuaalsest olemisest.

6. TAGASILOENDAJAD

Ennast tagasi loendajateks nimetanud grupp oli varasel Kvantifikatsiooni-järgsel ajastul 21. sajandi keskpaigas tegutsenud radikaliseerunud rühmitus. Erinevalt enamikust teistest kaasaegsetest Ühiku-vastastest liikumistest ei kumanud nende tegudest altruistlikku idealismi ega spirituaalset taassünni, vaid nad keskendusid agressiivsele, puhuti lausa vägivaldsele kehalisele praktikale, millega püüti kehastada 19. sajandi unustatud nihilismiteooriaid, eesmärgiga hävitada täielikult endale pärandiks saadud maailma struktuur.

Nende eetos oli lihtne: kui keegi ei jaga korraldusi ja kedagi ei vaeva kahtlused, siis ei ole kellelgi vaja uskuda ega korraldusi täita ja maailmas valitseb ainult vabadus. Oma käitumismallidega rikkusid nad ühiskondlikke käitumisnorme, kaotasid ära hetkerealsuse taju ja vabastasid piiritu tühjuse.

7. KVANTMODERNID

Kvantmodernid ehk K-modid oli 22. sajandi alguse liikumine, milles kasutati mittelineaarses ajas liikumiseks ära intuiivsete geomeetriseliste mõistete potentsiaali. Väikeste rivaalitsevate gruppidega üle maailma jaotunud K-modid tulid kokku, et nautida oma ühist sügavat arusaama kvantmehaanikast koreograafiliste liikumistena, mille toimet võisid avaneda faasiruumid, kustkaudu sai liikuda läbi eri ajalugude ja füüsiliste reaalsuste. Selle protsessi käigus kogusid K-modid peidetud väärtustest utoopilisi hetki ja põimisid need üheks stabiilseks jaatusruumiks – uueks alkeemiliseks tervikuks.

K-modisid idealistideks nimetada oleks eksitav – nad kasutasid ära füüsilisust ilma vajaduseta seda mõista. K-modid oli üks esimesi rühmitusi, mis kutsus dokumenteeritult esile paralleelreaalsuse, olles õppinud manipuleerima aega ja tegelikkust, et tagada enda ellujäämine.